

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

8. De conditionibus & qualitatibus Confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

esse acuti, ut intra paucos dies perimant, sicut in Italia, & aliis locis calidioribus, difficilius in usum deduci potest.

Secundo obligat, quando quis existimat se à peccato aliquo abstinere non posse, aut vincere gravem aliquam tentationem, nisi confiteatur, quia quisque jure divino tenetur adhibere remedia necessaria ad vincendum peccatum.

Tertio, quando sumenda est Eucharistia, & adest copia Confessarii, *juxta Glos. cap. De homine sup. De celebrat. Missar. Conc. Trid. sess. 13. c. 7. & can. 11.* Quod si necessitate urgente Sacerdos sine prava confessione celebraverit, quam primum confiteatur, inquit Conc. Trid. *de c. 7. in fine*

Ad susceptionem verò aliorum Sacramentorum sufficit & requiritur quem contritum esse, *can. per Esaiam 1. q. 2.* illis verbis: *omnia sacramenta prosunt dignè sumentibus*: nam indè à contrario colligitur non poenitentibus & indignè sumentibus, non prodesse. Idem dicendum de administrante Sacramenta, *per d. can. Per Esaiam*, illis verbis: *omnia sacramenta cum ob sint indignè tractantibus, prosunt tamen per eos dignè sumentibus*. At tamen utile admodum est ad aliorum quoque Sacramentorum susceptionem confiteri. Hinc in *can. Vt jejuni. De consecrat. Distinct. 5.* precipitur, ut suscepturi confirmationem moneantur prius confessionem facere. Et Synodus Concil. Trident. *Sess. 24. cap. 1. De reformat. matrim.* hortatur conjuges, ut, antequam contrahant, ut saltem triduo ante consummationem matrimonii, confiteantur.

Quartò, ratione juramenti aut voti, *arg. cap. Magna sup. De voto Epi. aut poenitentia à Confessario injuncta, vel ratione statuti, religionis, aut præcepti superioris.*

Quintò, ratione conscientia: erronea, dum putat quis se ad confessionem teneri, quamvis sufficiat illam deponere, *Navar. in Manuali cap. 2. n. 20. arg. 6. inquisitioni inf. De sent. excommunicat.*

Sextò, quando quis credit probabiliter se alioquin non habiturum eo anno Confessarii idonei copiam, *Navar. d. loco*: sicut ad audiendum Sacrum, quod unicuique mane celebratur, tenetur quis, licet alioquin ad illud audiendum sit latitudo totius diei.

§. VIII.

De conditionibus & qualitatibus Confessionis.

1. *Conditiones ad Confessionem requisita de necessitate sunt tres.*

Sacramentalis Confessionis qualitates sedecim exprimuntur his verbis:

Sit simplex, humilis Confessio, pura, fidelis, Nuda, frequens, discreta, libens, nec non veracunda.

Integra, secreta, & lacrymabilis accelerata, Fortis, & accusans, & si parvo parata.

1. Pro quarum majori explicatione vide *Navar. in can. Fratres De poenit. distinct. 5.* Sunt autem istae conditiones de perfectione Confessionis, non tamen omnes de necessitate, sed vix dumtaxat, nempe, ut sit lacrymabilis, id est cum contritione vel saltem attritione illa salutaris, ut Sacramentum ex attrito faciat contritum, id est conferat illi eum effectum, quem consequeretur, si esset contritus. Secunda, ut sit sincera & pura ab omni mendacio & simulatione, veribusque superfluis, etiam si se quisque accolet, in quantum sibi com seivus est, aut probabiliter existimat se deliquisse, non augendo nec aggravando, aut minuendo, vel excusando peccata, sed certa tanquam certa, dubia tanquam dubia excusando. Alioqui eum mendacium semper sit peccatum, *can. Primum xxii. q. 2. c. Super ea sup. De usuris*: gravius est, quod in judicio committitur; ideoque mendacium de peccato mortali in confessione seu confessionis judicio, puta si neget se commississe peccatum mortale, quod commissit, aut affirmet se commississe, quod non commissit, est peccatum mortale, cum sit contra integritatem Confessionis, nisi forte in posteriori casu ignorantia excuset, qui scilicet existimet se melius facere, accusando se graviter de eo, de quo dubitat, quia hoc modo et si falsum dicat, non tamen mentitur pernitiosè ad fallendum, *arg. can. Anima advertendum xxii. q. 2.* ubi dicitur mendacium esse falsa vocis significatio, cum intentione fallendi, Adde, quod bonarum mentium sit, timere culpam ubi non est, *can. Ad ejus De poenit. Dist. 5.*

Tertio, ut sit integra, omniumque scilicet (& quidem singulorum, quando sunt diversæ speciei & generis) peccatorum mortalium, etiam occultissimorum, ut quæ sunt adversus duo ultima Decalogi præcepta, quorum post diligens & debitum examen memoriam habet: insuperque circumstantiarum, quæ peccati mutant speciem, Conc. Trid. Sess. 14. c. 5. *Can. 7.* Conc. Florent. in *Instruct. Armenior.* Aliàs enim Sacerdos, à Christo Judex constitutus, non posset ferre justam sententiam, nec juxta mensuram delicti in ligere poenam, sive satisfactionem imponere: quam tamen requirit Conc. Trid. d. loco, juxta illud Deuter. 25. *Debet juxta mensuram delicti esse plagarum modus.*

Quod si ejusdem speciei sint peccata, debet eorum exprimi numerus, non quidem Mathematicè, sed moraliter, quo ad fieri potest. Sin autem ignoretur certus numerus, is exprimens est, quem putat probabilem; veluti, dicendo, Quinquies plus minus non jejunavi in Quadragesima. Quod si ne probabiliter quidem plus vel minus ejusmodi numerum confiteri possit, sufficit indicare tempus, conditionem, & propensionem animi in talis aut talis speciei peccata.

§. IX.

De circumstantiis in Confessione exprimendis.

1. Circumstantia quæ sint.
2. Exprimenda circumstantia, quæ speciem peccati mutant.
3. Quæ item excommunicationem annexam vel casum reservatum habent.
4. Quæ peccatum mortale aggravant aut minuunt aut ex veniali mortale reddunt.
5. Circumstantia temporis quatenus exprimenda.
6. Et ea, quæ personis communes sunt.
7. Circumstantia quoque finis exprimenda.

Quantum ad circumstantias peccatorum attinet, ea nihil aliud sunt, quam accidentia eorum actuum, qui sunt peccata, & variæ sunt, juxta *can. Aut facta 19. De poenit. dist. 1.* sicut dignum sup. de homicidio, l. *Aut facta D. de panis & continentur hoc versu,*

Quis, Quid, Vbi, Quibus auxiliis, Cur, Quomodo, Quando?

De quibus vide Navar. in *can. Consideret De poenit. dist. 5.* Subinde autem ad integritatem Confessionis necessaria est circumstantiarum expressio, ut patet ex Conc. Trid. loco citato.

2. Et quidem in primis earum, quæ speciem peccati mutant. Conc. Trid. d. Sess. 14. c. 5. *Can. 7.* Facit *d. can. consideret.* Talis circumstantia est loci sacri: ut si quis in loco sacro fuerit, vel fornicetur, vel cum injuria sanguinem humanum effundat, ut aliquem e loco sacro contra immunitatem Ecclesiasticam vi abducat; cum enim talia in loco sacro committi, ob ejus reverentiam, legibus specialibus prohibeantur, *can. Quisquis xvii. q. 4. cap. Proposisti sup. De consecr. & similibus. l. Prasenti Cod. De his qui ad Ecclesiam confug.* hujusmodi circumstantia loci sacri specialem habet repugnantiam cum ratione ac speciali lege, ideoque novam deformitatem alterius rationis à deformitate prioris objecti superaddit. Hinc furtum rei non sacre, e loco non sacro, dicitur simplex furtum: at verò furtum rei non sacre, in loco sacro ad custodiam positæ Sacilegium vocatur.

Talis quoque subinde est circumstantia personæ. Nam si persona sacra, vel quæ votum castitatis emisit, fornicetur, non simplicem fornicationem, sed sacrilegium committit. Quod si uterque, vel alter fornicantium sit conjugatus, constituitur adulterium; si inter consanguineos vel affines hoc crimen committatur, est incestus; si cum virgine, stuprum; si inter personas omninò solutas à vinculo matrimonii, cognationis, affinitatis, Ordinis & voti, est simplex fornicatio; si inter personas ejusdem sexus vel cum brutis animalibus, est sodomitia.

Secundò, ex circumstantiis exprimendæ sunt, quæ excommunicationem annexam vel casum reservatum habent, ut percussio enormis Clerici, subreptio bonorum naufragantium; est enim necessarium Confessario scire, num poenitens sit excommunicatus, *can. Excommunicatos can. Rogo xi. q. 3.* vel casum aliquem reservatum habeat.

4. Tertid, quæ intra eandem speciem transferunt peccatum à veniali ad mortale, qualis est magnitudo furti, aut etiam intra eandem speciem peccatum mortale valde aggravant, licet speciem non mutant, juxta probabiliorum sententiam, quia alià non poterit Sacerdos, tantumquam